

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5Csp/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320201678
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6320201678.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci žalobcu Z. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. X. XXX zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, IČO 47 234 466 proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1, Boulevard Haussmann, 75009 Paríž, Francúzsko, reg. č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Bratislava, Karadžičova 2, IČO 47 258 713 zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., Bratislava, Ružinovská 42, IČO 36 862 169 o zaplatenie 3 005,68 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 230,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 230,-Eur od 20. 11. 2020 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 2 775,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 235,30 Eur od 31. 07. 2020 do zaplatenia, zo sumy 1 540,38 Eur od 20. 11. 2020 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Žalobcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca pôvodne domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 235,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 235,30 Eur od 31. 07. 2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalovaného spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s., ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 06. 12. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mali byť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 269,10 Eur za účelom nákupu spotrebného tovaru. Súčasťou dokumentu je aj časť, kde žalobca automaticky uzavretím úverovej zmluvy požiadal okrem poskytnutia úveru v danej výške aj o vydanie úverovej karty s úverovým rámcom 5 000,-Eur, aktuálnou výškou úverového rámca 600,-Eur, ktorý sa automaticky zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,-Eur s výškou úrokovej sadzby 28,68 % ročne, RPMN 45 % a poplatkom za poistenie 3,33 %. Peňažné prostriedky boli žalobcovi aj reálne poskytnuté, vyčerpал sumu 7 229,49 Eur, pričom tieto finančné prostriedky použil výlučne na osobné účely. Podľa výpisu z účtu žalobca poukázal veriteľovi sumu 8 464,79 Eur. Zmluva v časti 2. - revolvingový úver nebola platne uzavretá, pretože tento sekundárny záväzok bol zakomponovaný v zmluve v druhej časti vo vopred pripravenej predtlačí, ktorú žalobca nemohol ovplyvniť, nič z nej vylúčiť ani zmeniť vrátane úverového rámca. Takéto konanie je nevyhnutné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, čo nemôže platne založiť úverový vzťah, preto k platnému uzavretiu písomnej zmluvy o vydaní kreditnej karty a stanovení úverového rámca nedošlo. Žalobca nemal vôľu takúto zmluvu uzavrieť. Úroková sadzba uvedená v zmluve je vo výške 28,68 % ročne. V čase uzavretia zmluvy priemerná výška úrokovej miery

na finančnom trhu za obdobné úverové produkty dosahovala úroveň 5,20 - 8,05 % ročne a priemerná RPMN 7,35 %. Dohodu o výške úrokovej sadzby aj RPMN je potrebné považovať za dohodu výrazne odporujúcu zákonu. Aj z tohto dôvodu, keďže dohodu o výške odplaty nie je možné odčleniť od ostatného obsahu zmluvy sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celú zmluvu. Ak by sa súd nestotožnil s tvrdeniami o neplatnosti predmetnej zmluvy, tak poskytnutý revolvingový úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu chýbajúceho termínu konečnej splatnosti, správneho údaja o RPMN, keď uzavretím zmluvy dlžník automaticky pristupuje aj k poisteniu úveru. Žalobca nemal možnosť poistenie odmietnuť, mohol si iba vybrať základný, štandardný alebo rozšírený súbor poistenia. Poistenie tak bolo potrebné považovať za neodmysliteľnú a nevyhnutnú podmienku uzavretia úverovej zmluvy a výšku poistného zaradiť do výpočtu hodnoty RPMN. Z týchto dôvodov žalovaný nemal nárok na základe tejto zmluvy na akékoľvek plnenie nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Vzhľadom na to, že žalobca poukázal finančné prostriedky na účet žalovaného minimálne vo výške 8 464,79 Eur, čo znamená minimálne o 1 235,30 Eur viac ako mu bolo poskytnuté, domáhal sa vydania bezdôvodného obohatenia v tejto výške. Zároveň sa domáhal aj úroku z omeškania vo výške 8 % ročne, pretože záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013 a náhrady trov konania. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré mali podľa neho riešiť nároky z rovnakých zmlúv.

2. Ako dôkazy označil zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z kreditnej karty a výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 06. 12. 2011 žalovaný (jeho právny predchodca) ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe časti 1. ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver 269,10 Eur. V časti 2. bol žalobcovi poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver. Časť 2. bola žalobcom osobitne podpísaná v bode 17. Táto časť 2. bola osobitne oddelená od časti 1. a v prípade absencie podpisu časti 2. by došlo len k uzavretiu časti 1. úverovej zmluvy. V priamom rozpore s tvrdením žalobcu, že nemal vôľu zmluvu uzavrieť je jeho konanie, keď podpísal časť 2. zmluvy a následne opakovane z kreditnej karty čerpal finančné prostriedky. Nedôvodnou je aj námietka žalobcu o neprimeranosti dohody o výške odplaty, keď ide o revolvingový úver na kreditnú kartu, pri ktorej sú úrokové sadzby vyššie ako pri bežných spotrebiteľských úveroch. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 28,68 % ročne, žalobca mal možnosť sa s návrhom zmluvy vopred oboznámiť, k uzavretiu zmluvy došlo bez donútenia ako aj k čerpaniu z kreditnej karty. Výška úrokovej sadzby bola primeraná podmienkam na trhu v danom čase a mieste a nie je v rozpore s dobrými mravmi ani zákonom. Je potrebné porovnávať výšku úroku v zmluve pri obdobných úveroch resp. prihliadať na typ úveru a nie je možné vychádzať z priemerných úrokových mier bánk pri "klasických" úveroch. Odplata podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. nesmela prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov pri obdobnom úvere alebo pôžičke. Podľa zverejnených údajov bola priemerná RPMN pri kreditných kartách 23,98 %, a maximálna odplata tak bola pri tomto type úveru 47,96 %. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, čo je uvedené v bode 2.1 ods. 2 časti 2. zmluvy. Termín konečnej splatnosti bol vyjadrený v bode 4.2 ods. 2 veta prvá, podľa ktorého bol klient oprávnený kedykoľvek splatiť celý zostatok revolvingového úveru alebo jeho časť. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá na dobu neurčitú a je potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že ide o revolvingový úver, kedy termín konečnej splatnosti závisí od celkovej výšky dlžnej čiastky, úhrady jednotlivých splátok a rozhodnutie o splatení úveru je výlučne na vôli dlžníka. V bode 6.2 zmluvy je zakotvená aj možnosť dlžníka zmluvu kedykoľvek vypovedať. RPMN bola v zmluve vypočítaná správne, keď poistné má byť súčasťou celkových nákladov podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. len vtedy, ak spotrebiteľ musí uzavrieť aj zmluvu o poistení, aby získal spotrebiteľský úver. V bode 1.1 ods. 1 časť 2. zmluvy je uvedené, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového spotrebiteľského úveru. Dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím revolvingového úveru. Poistenie preto nebolo podmienkou pre získanie revolvingového úveru. Z dokladu o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 05. 10. 2020 vyplýva, že žalobca čerpal sumu 7 847,06 Eur a z dokladu o prijatých splátkach vyplýva, že zaplatil 10 852,74 Eur. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

4. Ako dôkazy označil úverovú zmluvu, vyhlásenie a poučenie o ochrane osobných údajov, úvodný list žalovaného zo dňa 10. 04. 2012, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 05. 10. 2020, potvrdenie o prijatých splátkach zo dňa 05. 10. 2020, rozpis úveru.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotráva na tom, že nemal vôľu uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, chcel si zaobstarať televízor. Nebolo mu vysvetlené, čo zmluva predstavuje, nebol oboznámený s jej náležitosťami. Chcel kúpiť elektroniku Zanussi EO80GL, ale bol od neho nekalo vylákaný aj súhlas s uzavretím revolvingového úveru, je ťažko čitateľná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere aj zmluva o revolvingovom úvere tvoria jeden dokument, neobsahuje riadny podpis veriteľa, len jeho predtlačенú verziu, nie je zrejmé, kto konal za spoločnosť, keď podľa obchodného registra mali konať dvaja členovia predstavenstva, ale na zmluve je iba jeden podpis. Zmluva je neplatná aj z dôvodu nedodržania zákonom požadovanej veľkosti písma. Zotrval aj na tvrdení, že odplata je neprimeraná. Žalobca sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie, čo ho donútilo požiadať o úver, aby bol schopný zabezpečiť základné životné potreby seba aj svojej rodiny. Čo sa týka poistenia je potrebné skúmať, či mal spotrebiteľ reálnu možnosť odmietnuť poistenie a či bol o tom spotrebiteľ poučený. Vo zvyšku zotrval na tvrdeniach uvedených v žalobe. Zároveň uviedol, že vzhľadom na potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov a prijatých platbách, ktoré predložil žalovaný čerpal žalobca ďalšie finančné prostriedky a zaplatil o 1 770,38 Eur viac. Tieto sumy neboli súčasťou výpisu, ktorý predložil žalobca spolu so žalobou. Z toho dôvodu žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby a to tak, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu sumu 3 005,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 235,30 Eur od 31. 07. 2020 do zaplataenia a zo sumy 1 770,38 Eur od 20. 11. 2020 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania.

6. Ako dôkaz doložil výzvu na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 12. 11. 2020.

7. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že žalobca najprv uvádza, že si chcel kúpiť televízor a nižšie elektroniku Zanussi EO80GL, čo si odporuje. Neobstojí preto tvrdenie o vnútení právneho úkonu. Kreditná karta bola žalobcovi zaslaná spolu s oznámením dňa 10. 04. 2012. Žalobca sa správal ako zmluvná strana, zmluvu podpísal, po obdržaní kreditnej karty začal čerpať finančné prostriedky, a to opakovane počas ôsmich rokov. Ohľadom podpisu uviedol, že pre platnosť právneho úkonu v písomnej forme je potrebné, aby existovala písomnosť, na ktorej je zachytený obsah právneho úkonu a podpis konajúcej osoby, pričom vlastnoručný podpis je možné nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Použitie skenu či predtlačенého podpisu je v danom odvetví obvyklé aj vzhľadom na množstvo uzatváraných zmlúv a bežnú prax v oblasti poskytovania úverov. Veľkosť písma nebola v čase uzavretia zmluvy stanovená žiadnym právnym predpisom, k úprave došlo v nariadení č. 87/1995 Z.z. až s účinnosťou odo dňa 01. 01. 2015. Vo zvyšku zotrval na svojom vyjadrení k žalobe a žiadal žalobu zamietnuť.

8. Uznesením č.k. 5Csp/56/2020-200 zo dňa 18. 05. 2021 súd konanie prerušil, keď strany sporu zhodne navrhli odročiť pojednávanie z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní.

9. Podaním doručeným súdu dňa 08. 06. 2021 žalobca navrhol pokračovať v konaní, keď k mimosúdnej dohode nedošlo. Zároveň zobral žalobu v zmysle návrhu na jej zmenu v časti sumy 230,- Eur späť, keď žalobca v období od 10/2020 do 05/2021 poukázal na úverový účet sumu 960,-Eur, ale čerpal z neho sumu 1 190,-Eur. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 2 775,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 235,30 Eur od 31. 07. 2020 do zaplataenia, zo sumy 1 540,38 Eur od 20. 11. 2020 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania. Ako dôkaz doložil výpis z úverového účtu.

10. Uznesením č.k. 5Csp/56/2020-222 zo dňa 06. 07. 2021 súd rozhodol o pokračovaní v konaní a následne uznesením č.k. 5Csp/56/2020-232 zo dňa 13. 08. 2021 pripustil zmenu žaloby.

11. Žalovaný po doručení návrhu na pokračovanie v konaní poukázal na opakované čerpania, ktoré žalobca uskutočnil aj po podaní žaloby, teda čerpal finančné prostriedky, splácal a správal sa ako riadna zmluvná strana aj už počas prebiehajúceho súdneho konania.

12. Na toto vyjadrenie reagoval žalobca tak, že čerpal prostriedky z úverového rámca a splácal záväzky aj po podaní žaloby z dôvodu, že mienil požiadať o poskytnutie hypotekárneho úveru. Ak by prestal

dodržiavať povinnosti, ktoré mu zo zmluvy vyplývajú, táto skutočnosť by bola uvedená v úverovom registri, čo by mu znemožnilo získať potrebný hypotekárny úver.

13. Ako dôkaz označil výsluch žalobcu.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. 10. 2021, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorého ospravedlnil jeho právny zástupca, preto súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Súd pri rozhodovaní vychádzal z výsluchu žalobcu a listinných dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise, najmä zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, výpisu z kreditnej karty a výziev na vydanie bezdôvodného obohatenia, vyhlásenia a poučenia o ochrane osobných údajov, úvodného listu žalovaného zo dňa 10. 04. 2012, potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 05. 10. 2020, potvrdenia o prijatých splátkach zo dňa 05. 10. 2020, rozpisu úveru.

15. Na pojednávaní žalobca uviedol, že na internete našli spoločnosť CETELEM, požiadali o úver, nespomínal si, či žiadal aj o revolvingový úver. Zmluva im prišla domov poštou, asi už podpísaná žalovaným, následne ju podpísal on a poslal späť žalovanému. Nebol oboznámený s podmienkami zmluvy ani ich nemohol ovplyvniť. Čerpal a platil úver aj v priebehu súdneho konania, pretože nevedel, že to nesmie. Chceli si vziať hypotekárny úver a povedali im, že nesmú mať podližnosti. Uzavrel už veľa úverových zmlúv, aj pred touto zmluvou a aj v tejto spoločnosti. Nepamätal si, či pred uzavretím zmluvy zisťovali jeho bonitu resp. či im posielal nejaké doklady o prijíme.

16. Právny zástupca žalobcu zotrval na žalobe a ďalších podaniach. Odplata uvedená v zmluve značne prevyšuje priemernú výšku odplaty určenej na finančnom trhu, z tohto dôvodu je zmluva v celom rozsahu neplatná, nebola uzavretá zo strany žalovaného oprávnenou osobou, žalobca nemal vôľu uzavrieť takúto zmluvu o revolvingovom úvere. Ak by nebola neplatná, tak úver je bezúročný a bez poplatkov, v zmluve chýba termín konečnej splatnosti, je v nej zle uvedená RPMN. Zmluva bola vopred naformulovaná, taktó bola žalobcovi zaslaná a mohol ju iba podpísať alebo nepodpísať. Nebola zisťovaná jeho bonita, čo považuje za hrubé porušenie povinnosti v zmysle § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žiadal žalobe v zmysle ostatných podaní v celom rozsahu vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

17. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 06. 12. 2011 k uzavretiu zmluvy, kde v časti 2. ide o zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty. Táto je osobitne oddeliteľná, čo vyplýva aj z bodu 17, kde sa nachádza samostatný podpis ohľadom časti 2. Žalobca nebol nútený uzavrieť aj takýto druh zmluvy, čomu nasvedčuje aj jeho následné konanie, keď z tejto karty čerpal finančné prostriedky. Ide o revolvingový úver, čo treba brať do úvahy ako obdobný prípad a nie vychádzať z údajov pre tzv. klasické úvery. V časti 2. bod 2 je uvedené, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú a v bode 4.2 je uvedené, že dlžník môže kedykoľvek tento úver splatiť, čiže je to ponechané na jeho vôľu. Ide o platný právny úkon, ktorý spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti a úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal možnosť oboznámiť sa so zmluvou v domácom prostredí, nemusel ju podpísať okamžite. Otázky právneho zástupcu žalobcu týkajúce sa bonity neboli do konania pojednávania uvádzané. Jeho tvrdenie, že čerpal prostriedky z kreditnej karty, pretože chcel požiadať o hypotekárny úver sú nelogické, keď predpokladom poskytnutia hypotekárneho úveru nie je čerpanie z kreditnej karty.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len "ObZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), i) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 456 veta prvá OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

29. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie v časti o zaplatenie o zaplatenie 230,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 230,-Eur od 20. 11. 2020 do zaplatenia vo výroku I. tohto rozsudku zastavil.

31. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žalobca ako dlžník uzavrel s právnym predchodcom žalovaného spol. Cetelem Slovensko a.s., Bratislava, Panenská 7, IČO 35 787 783, ako veriteľom dňa 06. 12. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "zmluva"). V časti 1. zmluvy strany uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal dlžníkovi poskytnúť úver vo výške 269,10 Eur, na nákup tovaru Zanussi EO80GL, pri cene tovaru 299,-Eur, priamej platby predajcovi 29,90 Eur, pri úrokovej sadzbe 21,26 %, výške mesačnej splátky 29,60 Eur, počte splátok 10, RPMN 23,45 %, celkovej čiastke k zaplateniu 296,-Eur, priemernej RPMN 42,84 %, splatnosti mesačnej splátky 15. deň v mesiaci, splatnosťou 1. splátky 15. 01. 2012 a konečnou splatnosťou 15. 10. 2012. V časti 2. zmluvy strany uzavreli Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb s výškou úverového rámca 5 000,-Eur, aktuálnou výškou úverového rámca 600,-Eur, výškou mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,-Eur, splatnosťou mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, poplatku za správu revolvingového úveru podľa sadzobníka poplatkov, výške úrokovej sadzby 28,68 %, RPMN 45 %, splatnosťou 1. mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, zvoleným základným súborom poistenia a poplatkom za poistenie 3,33 %. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a žalobca bol oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalobcom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Zároveň bol žalobca oprávnený kedykoľvek splatiť celý zostatok revolvingového úveru alebo jeho časť. Poistenie medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté v časti 3. zmluvy, kde žalobca vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi právnym predchodcom žalovaného a poisťovňou Cardif Slovakia a.s. a s aktuálnymi všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovakia a.s., súhlasil s nimi a svojím podpisom vyjadril súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Z uvedeného zmluvného dojednaní ani z iných súčastí zmluvy však nevyplyva, že žalobca mal možnosť toto poistenie vopred odmietnuť resp. uzatvoriť aj zmluvu bez poistenia. Ako sa ďalej v zmluve uvádza mal len možnosť uzatvorené poistenie kedykoľvek ukončiť (bez bližšej špecifikácie podmienok ukončenia). V časti 3. bod 16 sú uvedené podpisy za veriteľa (aj jeho pečiatka) a dlžníka vzťahujúce sa k časti 1. - zmluve o spotrebiteľskom úvere a v bode 17. podpisy vzťahujúce sa k časti 2. - zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb.

32. Z doloženého potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov z úverového prípadu č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že za obdobie od 27. 04. 2012 do 12. 09. 2019 bolo vyčerpaných spolu 7 847,06 Eur. Podľa potvrdenia o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX za obdobie od 15. 05. 2012 do 10. 09. 2020 uhradil žalobca sumu 10 852,74 Eur.

33. Z informácie o splácaní a stave účtu kreditnej karty č. úverového účtu XXXXXXXXXXXXXXXX za obdobie od 10/2020 do 05/2021 vyplýva, že žalovaný čerpal ďalšiu sumu vo výške 1 190,-Eur a uhradil sumu 960,-Eur.

34. Podľa listu zo dňa 10. 04. 2012, ktorý mal byť adresovaný žalobcovi mala byť k úverovému účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXX vydaná kreditná karta č. XXXX XXXX XXXX XXXX s výškou úverového rámca 3 400,-Eur, aktuálnym úverovým rámcom 1 500,-Eur, výškou mesačnej splátky 75,-Eur a mesačnou úrokovou mierou 1,83 %. Žalovaný súdu nepreukázal, že žalobcovi bola táto listina doručená resp. aspoň odoslaná. V takomto znení by išlo o zmenu zmluvy, ale žalovaný nepreukázal, že žalobca s takouto zmenou súhlasil.

35. Žalovaný (jeho právny predchodca) pri vzniku právneho vzťahu vystupoval v pozícii dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka (žiadateľa) vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto právny vzťah, ktorý bol založený zmluvou má charakter spotrebiteľského vzťahu a súd na danú vec aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy, pretože § 52 OZ, ako aj všetky ostatné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Akékoľvek odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Hoci zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na § 52 ods. 2 vety tretej OZ sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (pričom v konaní nebolo sporné, že žalobca bol v postavení spotrebiteľa), vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj za predpokladu, že by sa inak riadili normami obchodného práva. Z uvedeného zákonného ustanovenia (v znení účinnom od 01. 04. 2015) vyplýva, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka nielen na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale na posúdenie všetkých práv založených touto zmluvou, i keď ide o absolútny obchod. Súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3Mcd0 14/2014, sp. zn. 8Mcd0 13/2014), ktorý vyslovil, že § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia.

36. Súd má za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (časti 2. zmluvy). Žalobca argumentoval tým, že mu bola predložená zmluva ako celok a ak chcel získať splátkový úver, musel takúto zmluvu akceptovať ako celok a podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vlastne uzatváral dva právne úkony - jednak samotnú zmluvu o splátkovom úvere a jednak zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, a teda postup, aký zvolil právny predchodca žalovaného pri uzavretí zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty vyvoláva podozrenie o účelovosti jeho správania, ktorého výsledkom bolo vnútenie produktu, o ktorý žalobca pri uzavretí úverovej zmluvy nemal záujem, čo žalobca považoval za nekalú obchodnú prax a považoval zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty za absolútne neplatnú pre nedostatok vôle ju uzavrieť. V časti 3. bode 16. zmluvy je uvedená podpisová doložka (podpisy zmluvných strán aj pečiatka veriteľa) vo vzťahu ku zmluve o spotrebiteľskom úvere (časť 1. zmluvy), v ktorej žalobca ako dlžník vyhlásil, že si zmluvu prečítal, porozumel jej a na znak súhlasu ju podpisuje. V bode 17. zmluvy je uvedená podpisová doložka (podpisy zmluvných strán aj pečiatka veriteľa) vo vzťahu ku zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (časť 2. zmluvy), v ktorej žalobca ako dlžník vyhlásil, že si zmluvu prečítal, porozumel jej a na znak súhlasu ju podpisuje. Neobstojí tak tvrdenie žalobcu o tom, že ak chcel získať klasický úver, musel zmluvu podpísať ako celok. Sám žalobca na pojednávaní uviedol, že návrh zmluvy mu bol doručený poštou, on dokumenty podpísal a následne ich zaslal poštou právnenmu predchodcovi žalovaného. Žalobca tak mal možnosť sa s obsahom návrhu zmluvy oboznámiť doma, v domácom prostredí resp. v ním určenom prostredí podľa vlastnej úvahy, mal dostatok času na jej podpísanie príp. poradenie sa s inou osobou. Tvrdenie žalobcu o spôsobe uzatvárania zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a o vnútení produktu, o ktorý žalobca pri uzavretí zmluvy nemal záujem potom neobstojí, keď túto zmluvu vôbec nemusel podpísať a ide o dva samostatné podpisy. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že predmetná zmluva nebola prvou zmluvou o úvere, ktorú žalobca ako spotrebiteľ uzavrel, keď sám uviedol, že už aj predtým uzavrel úverové zmluvy. Od žalobcu ako priemerného spotrebiteľa sa očakáva určitá miera opatrnosti. To, že si zmluvu riadne neprečítal, nemožno pričítať na ťarchu veriteľovi. Vykonaným dokazovaním tak súd nemal preukázané splnenie predpokladov pre posúdenie predmetnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako neplatnej. Čo sa týka podpisu zmluvy právny predchodcom žalovaného, tak súd považuje takýto spôsob podpisovania pri uzatváraní zmlúv o úver za bežný a možný v prípade uzatvárania veľkého množstva zmlúv rovnakého typu. Zmluva, ktorá bola žalobcovi doručená obsahovala podpis aj pečiatku právneho predchodcu žalovaného, ktorý nepoprel, že zmluvu podpísala osoba oprávnená za neho konať, ktorej konanie žalovaného v zmysle zmluvy zaviazovalo poskytnúť žalobcovi úver. Žalobca na pojednávaní uviedol, že mu zmluva prišla už

podpísaná zo strany právneho predchodcu žalovaného, tak už v čase, keď zmluvu podpisoval o tejto skutočnosti vedel a zmluva mu bola doručená zo strany právneho predchodcu žalovaného, ktorého on sám kontaktoval, keď si našiel ponuku na internete. Právny predchodca žalovaného na základe danej zmluvy (oboch jej častí 1. aj 2.) poskytol finančné prostriedky žalobcovi, ktorý v priebehu desiatich rokov finančné prostriedky aj čerpal a nikdy v priebehu tohto času nespochybnil, že zmluvu s právnym predchodcom žalovaného uzavrel a navyše čerpal finančné prostriedky a používal kreditnú kartu aj v priebehu súdneho konania, keď podľa neho takúto zmluvu ani neuzavrel. Súd zmluvu nepovažoval za neplatnú ani pre neprimeranosť dohody o výške odplaty. Úroková sadzba dohodnutá v zmluve bola vo výške 28,68 % ročne a RPMN bola uvedená vo výške 45 %. V tomto prípade však nešlo o "klasický" úver, ale o úver poskytnutý formou kreditnej karty. Je všeobecne známou skutočnosťou, že úrokové sadzby pri kreditných kartách (bez ohľadu na to, či ide o banky alebo nebankové spoločnosti) sú podstatne vyššie ako pri "klasických" úveroch. Nie je preto možné vychádzať z údajov o priemerných úrokových mierach z tzv. "klasických" úverov, kde sú inak nastavené podmienky čerpania aj splácania istiny a úroku. Kreditná karta je založená na princípe revolvingového úveru, ktorý umožňuje čerpať peniaze v rámci prideleného úverového rámca, ktorého výšku určuje veriteľ a tým klientovi umožňuje dlhodobo využívať určitú sumu. Úverový limit sa obnovuje na pôvodnú výšku automaticky, keď klient časť poskytnutého úveru splatí. Prostredníctvom kreditnej karty má klient úver vždy k dispozícii bez toho, aby oň musel opätovne žiadať. Peňažné prostriedky z kreditnej karty môže využiť na čokoľvek. Výhodou kreditnej karty je možnosť odloženia splácania, pričom za odloženie splácania sú úroky veľmi vysoké. Pri kreditných kartách sa ročné úrokové sadzby pohybujú v rozpätí od 17 až 24 % ešte aj v dnešnej dobe, keď v posledných rokoch došlo k značnému zníženiu úrokových sadzieb úverových produktov. Súd preto nepovažuje dohodnutý úrok za neprimeraný. Žalobca v žalobe aj svojich vyjadreniach poukazuje napr. na znenia § 53 ods. 6, §53c OZ, § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré v čase uzavretia zmluvy neboli platné ani účinné napr. ním uvádzané znenie §1a ods. 1 platí až od 01. 09. 2014 (predtým tento § neexistoval) a §10d jasne uvádza, že v prípade záväzkového vzťahu, ktorý vznikol pred dátumom 01. 06. 2014 sa ohľadom odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi riadi podľa predpisov účinných do 31. 05. 2014. To platí aj v prípade namietanej veľkosti písma v zmluve, keď veľkosť písma bola stanovená až od 01. 01. 2015, preto ani z toho dôvodu nemôže ísť o neplatnú zmluvu. Súd len opätovne uvádza, že zmluva bola žalobcovi doručená poštou, mal dostatok času si ju prečítať a zvážiť, či je v takomto znení podpíše. Taktiež ho nikto nenútil používať kreditnú kartu a čerpať finančné prostriedky, išlo o jeho slobodné rozhodnutie. Pokiaľ žalobca v žalobe a svojich podaniach poukazoval na rôzne rozhodnutia iných súdov, tak tieto sa netýkali tohto typu zmluvy, spravidla išlo o tzv. "klasický úver" príp. sa tieto rozhodnutia vôbec netýkali spotrebiteľských úverov.

37. Žalobca uviedol, že sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie, čo ho donútilo požiadať o poskytnutie úveru, aby bol schopný zabezpečiť svoje základné potreby a potreby svojej rodiny. S týmto tvrdením je potom v úplnom rozpore tvrdenie o neplatnosti zmluvy z dôvodu, že žalobca nemal vôľu takúto zmluvu uzavrieť. Súd zmluvu považuje za platnú právny úkon.

38. Keďže ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd zisťoval, či spĺňa aj náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v prípade vymenovaných náležitostí ustanovoval, že ak chýbajú resp. sú uvedené nesprávne považuje sa úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov.

39. Súd má za to, že, že v zmluve je výška spotrebiteľského úveru uvedená dvoma rôznymi sumami - ako výška úverového rámca 5 000,-Eur a aktuálna výška úverového rámca 600,-Eur. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať ten-ktorý úverový rámec. K stanoveniu týchto podmienok nedošlo, nie je teda zrejmé do akej výšky je spotrebiteľ oprávnený úver čerpať a za akých podmienok. Zo zmluvy nevyplýva ani konkrétna výška splátky, pretože formulácia "minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,-Eur" nie je dostatočne určitá. Z tejto formulácie ani zo žiadneho iného ustanovenia zmluvy (najmä časti 2. bod 4 zmluvy upravujúceho splácanie úveru) nevyplýva, čo sa považuje za "dlžnú čiastku", či ide iba o dlžnú istinu alebo aj napr. o dlžný úrok, poplatky, poisťné. Pojem "čiastka" je sám o sebe neurčitý a môže obsahovať viaceré dlžné sumy. Bez jasného vymedzenia tohto pojmu nie je možné vypočítať 5% z dlžnej čiastky predstavujúcich splátku úveru, preto nie je určitá ani výška splátky. Na tom nič nemení ani list

zo dňa 10. 04. 2021, kde je uvedená výška splátky 75,-Eur, keďže nebolo preukázané jeho odoslanie/doručenie žalobcovi a jeho súhlas so zmenou zmluvy.

40. Žalobca namietol, že výpočet RPMN uvedený v zmluve nezohľadňuje sumu určenú na úhradu poistného, logicky potom RPMN po zahrnutí tejto platby bude vyššia ako uvedená, žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a poistenie odmietnuť, pretože bolo vyznačené v zmluve pripravenej veriteľom a suma platieb za poistné tak mala byť zahrnutá do výpočtu RPMN. Žalovaný uviedol, že poplatok za poistenie nezahrnul do RPMN, išlo o doplnkovú službu, ktorá nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Žalovaný poukázal na časť 2. zmluvy bod 1.1, podľa ktorého žalobca bol oprávnený svoj súhlas s poistením kedykoľvek odvolať. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov. Zmyslom zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe údajov vie zistiť cenu úveru a porovnať s viacerými úvermi. Ak je výška RPMN v zmluve uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru súdu je v zmluve zle vypočítaná RPMN, keď do nej nebolo zahrnuté poistenie. Poistenie medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté v časti 3. zmluvy, kde žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi právnym predchodcom žalobcu a poisťovňou Cardif Slovakia a.s., s aktuálnymi všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovakia a.s., súhlasil s nimi a svojím podpisom vyjadril súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Z uvedeného zmluvného dojednanie ani z iných súčastí zmluvy však nevyplýva, že žalovaný mal možnosť toto poistenie vopred odmietnuť alebo uzavrieť zmluvu bez poistenia, iba mal možnosť vybrať si súbor poistenia. Ide pritom o formulárový text zmluvy, ktorý pripravil žalovaný pre neurčitý počet spotrebiteľov a žalovaný nemal možnosť do textu zmluvy zasiahnuť. Zmluva uvádza poplatok za poistenie len percentuálne (3,33 %) a nie je možné zistiť, či ide o jednorazový, mesačný, ročný poplatok, z akej sumy je počítaný a aký je tento poplatok v konkrétnom číselnom vyjadrení. Uvedené naznačuje, že uzavretie doplnkovej služby sa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru vyžadovalo, a teda žalobca bol povinný poistenie uzavrieť, preto malo byť ako náklad započítané do RPMN. Pokiaľ za takýchto okolností veriteľ so žalobcom uzavrel poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa.

41. Pokiaľ ide o namietanú absenciu údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.), súd sa v tomto smere stotožnil so žalovaným, keď zmluva obsahovala údaj o dobe trvania zmluvy, a to v časti 2. zmluvy v bode 2.2 a 4.2, kde je uvedené, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je uzavretá na dobu neurčitú a klient je oprávnený kedykoľvek splatiť celý zostatok revolvingového úveru alebo jeho časť.

42. Vzhľadom na to, že súd vyhodnotil poskytnutý revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov mal žalovaný nárok iba na vrátenie poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií. Žalobca na základe zmluvy o revolvingovom úvere vyčerpal celkovo sumu 9 037,06 Eur a zaplatil sumu 11 812,74 Eur, ktoré skutočnosti neboli medzi stranami sporné. V sume 2 775,68 Eur potom došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie danej sumy ako plnenia získaného bez právneho dôvodu, čo je zákonný dôsledok posúdenia poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov.

43. Žalobca sa domáhal aj priznania úroku z omeškania, keď vyzval žalovaného podaním zo dňa 27. 07. 2020 na vrátenie plnenia bez právneho dôvodu vo výške 1 235,30 Eur v lehote do 30. 07. 2020 a podaním zo dňa 12. 11. 2020 vo výške 1 770,38 Eur v lehote do 19. 11. 2020, ale ten dobrovoľne neplnil. Súd preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 235,30 Eur od 31. 07. 2020 do zaplatenia, zo sumy 1 540,38 Eur od 20. 11. 2020 do zaplatenia a jeho výška bola v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31. 01. 2013) určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 8 percentuálnych bodov.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP a žalobcovi ako strane v spore v prevažnej miere úspešnej náhradu trov konania nepriznal. Strane sporu, ktorá je v konaní úspešná v zásade patrí nárok na náhradu trov konania. Súd však v tomto spore prihliadol na celkovú situáciu a okolnosti prípadu. Žalobca je zastúpený právnym zástupcom, pri ktorom sa očakáva vysoká miera právneho povedomia. Ide pritom o právneho zástupcu, ktorý je súdu známy z viacerých sporov spotrebiteľského charakteru. Už

v čase podania žaloby mal mať k dispozícii všetky potrebné informácie a doklady za účelom žalovania správnej sumy (keďže v priebehu konania napr. vedel výpisy z účtu doložiť pri čiastočnom späťvzati žaloby). Napriek tomu žaloval sumu 1 235,30 Eur a až následne, po vyjadrení sa žalovaného k žalobe a doložení potvrdení o odfinancovaní a prijatí finančných prostriedkov, ktoré doložil žalovaný zmenil žalobu a rozšíril ju o 1 770,38 Eur. Bolo pritom zrejmé, že iba suma 240,-Eur bola zaplatená po začatí konania, zvyšná časť bola zaplatená pred podaním žaloby. Súd potom konanie prerušil pre mimosúdne rokovania a následne došlo k návrhu na jeho pokračovanie už s čiastočným späťvzatím žaloby. Pokiaľ žalobca tvrdil, že zmluva je neplatná, nechcel ju podpísať, tak nebol dôvod na ďalšie čerpanie finančných prostriedkov v priebehu (!) súdneho konania a argument, že nevedel, že nemôže čerpať neobstojí. Žiadosť o poskytnutie hypotekárneho úveru (čo však žiadnym spôsobom nebolo preukázané) nemôže byť dôvodom na čerpanie iného úveru. Aj pochybnosti ohľadom zisťovania bonity, ktoré uvádzal právny zástupca žalobcu až v záverečnej reči (v tomto konaní úplne irelevantné, keďže žalovaný úver nezosplatnil), neboli žiadnym spôsobom v žalobe a ostatných podaniach uvádzané. Tvrdenie právneho zástupcu o nevedomosti uzavretia viacerých zmlúv o úvere bolo vyslovene zavádzajúce, keď ten istý právny zástupca zastupuje aj manželku žalobcu v konaní sp.zn. 5Csp/62/2020 a jedna zo zmlúv uvedená v tomto konaní bola podpísaná aj samotným žalobcom. To nič nemení na skutočnosti, že je povinnosťou právneho zástupcu pred podaním žaloby zistiť všetky relevantné informácie a zabezpečiť potrebné doklady a nie až následne v priebehu konania dopĺňať resp. meniť svoje podania, čo sa týka aj dôvodov neplatnosti resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, používať správne znenia právnych predpisov a ak už odkazovať na rozhodnutia iných súdov, tak takých, ktoré sú podobné danej veci a nie aj úplne nesúvisiace. Žalobca dlhodobo (desať rokov) využíval kreditnú kartu, čerpal z nej finančné prostriedky a neprestal s tým ani po začatí súdneho konania, čo súd považuje za vyslovene drzé a nezodpovedné správanie sa dospeljej osoby, ktorá uzavrela niekoľko úverových zmlúv, takže nemožno ani hovoriť, že ide o neznaľého človeka. Spotrebiteľa je síce potrebné chrániť pred niektorými praktikami obchodných spoločností, ale na druhej strane je aj sám priemerný spotrebiteľ povinný správať sa tak, aby k takýmto sporným situáciám nedochádzalo. Toto všetko súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa aj výnimočné okolnosti, a preto žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na tunajší súd (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).